

Sygn. akt I C 1632/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 października 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Wojciech Zatorski

Protokolant Natalia Całka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 września 2016 roku w Ś.

sprawy z powództwa P. O.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A z siedzibą w W. na rzecz powoda P. O. kwotę 27.866,64 zł (dwadzieścia siedem tysięcy osiemset sześćdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt cztery grosze) z odsetkami ustawowymi od dnia 18.12.2014 roku do dnia 31.12.2015 roku i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 roku do dnia zapłaty,

II. powództwo w pozostałej części, tj. co do odsetek za okres od dnia 10.12.2014 roku oddala;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.546,31 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1622/15

UZASADNIENIE

P. O. domagał się zasądzenia od (...) S.A. w W. kwoty 27.866,64 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10.10.2014r. do dnia zapłaty oraz obciążenia pozwanego kosztami procesu (k.2).

Powód podał, że w dniu 08.11.2014 r. doszło do kolizji drogowej, której sprawca posiadał ubezpieczenie OC u pozwanej. W wyniku zdarzenia samochód powoda został uszkodzony na kwotę 46.466,44 zł /brutto/, co powód ustalił w drodze opinii niezależnego rzeczoznawcy, gdyż ubezpieczyciel sprawcy wycenił wartość szkody na 18.599,80 zł /brutto/, którą wypłacił powodowi 26.11.2014r. Powód domaga się zatem odszkodowania w wysokości różnicy pomiędzy kwotą wynikającą z kosztorysu niezależnego rzeczoznawcy i kosztorysu pozwanej, w zakresie którego pozwana wypłaciła świadczenie, a ponadto odsetek, należnych od 09.12.2014r. bowiem w tej dacie, przy zachowaniu należytej staranności pozwana miała dość czasu od zgłoszenia szkody, by wypłacić świadczenie w prawidłowej wysokości (k.4).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty uwzględniającego powództwo (k.42) pozwana wniosła o jego oddalenie (k. 48). Wskazała, że odszkodowanie należne powodowi powinno być ustalane wg cen rynkowych, z uwzględnieniem średnich stawek roboczogodzin i przy założeniu, że nie było w sprawie uzasadnienia dla zastosowania oryginalnych części zamiennych (k. 29-50).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 08.11.2014r. doszło do kolizji drogowej, której sprawca, kierujący samochodem m-ki A. o nr rej. (...) posiadał ubezpieczenie OC u pozwanej.

Bezsporne

Po wypadku powód dnia 09.11.2014r. zgłosił szkodę pozwanej, a ta po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego dnia 12.11.2014r wyceniła szkodę w jego samochodzie M. (...), nr rej. (...) na kwotę 18.599,80 zł /brutto/. Natomiast powód ustalił w drodze opinii niezależnego rzeczoznawcy z 18.11.2014r., że jego samochód został uszkodzony na kwotę 46.466,44 zł /brutto/.

Bezsporne

Wartość pojazdu powoda przed szkodą wynosiła 62.800 zł/ brutto/, a po powstaniu szkody 42.100 zł /brutto/.

Naprawa pojazdu powoda w nieautoryzowanym warsztacie, zgodnie z technologią, z zastosowaniem nowych oryginalnych części zamiennych z logo producenta, kosztowałyby 47.000, 73 zł /brutto/ i doprowadziłyby pojazd do stanu sprzed zdarzenia.

Natomiast naprawa pojazdu powoda w nieautoryzowanym warsztacie, z zachowaniem technologii, z zastosowaniem nieoryginalnych, alternatywnych części zamiennych bez logo producenta, kosztowałyby 40.726,51 zł /brutto/ i doprowadziłyby pojazd do stanu sprzed zdarzenia pod względem technicznym, lecz nie estetycznym. W szczególności brak logo producenta na widocznych częściach pojazdu, np. szyba reflektory, może mieć wpływ na sprzedaż pojazdu w przyszłości, zwłaszcza poprzez wskazanie, że pojazd uczestniczył w kolizji. Ponadto przy częściach alternatywnych, jeżeli są gorszej jakości, zachodzą trudności w dochodzeniu roszczeń gwarancyjnych, w szczególności nie wiadomo, do kogo występować z takim roszczeniem.

Dowód :

- zeznania powoda – k. 85o.,
- opinia biegłego k. 94 i nast.

Pozwana, po dokonaniu oględzin pojazdu i sporządzeniu kosztorysu szkody, dnia 24.11.2014r. wydała decyzję o przyznaniu świadczenia w kwocie wynikającej z kosztorysu, którą wypłaciła 28.11.2014r.

Powód dostarczył pozwanej opinię niezależnego rzeczoznawcy, jednak pozwana nie uwzględniła roszczeń powoda.

Dowód : akta szkody k. 87

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z art. 361§ 1 k.c. zobowiązany do naprawienia szkody ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa zachowania, z którego szkoda wynikła; uprawniony w tych granicach może domagać się zwrotu tego, co utracił i korzyści, jakie mógłby osiągnąć, gdyby szkody mu nie wyrządzono (§ 2). Natomiast stosownie do art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu . Stosownie zaś do § 2 w/w przepisu - jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili.

Ubezpieczyciel natomiast ponosi odpowiedzialność za zdarzenie objęte stosowną umową , w tym obowiązany jest do wypłaty należnych uprawnionemu świadczeń (art. 805 k.c.).

Bezsporne między stronami było, że pozwana ponosi odpowiedzialność wobec powoda za skutki kolizji, której sprawca posiadał polisę OC u pozwanej. Spór dotyczy wyłącznie wysokości należnego odszkodowania, a w szczególności tego, czy pozwana właściwie przyjęła rodzaj i wartość części zamiennych oraz kosztów robocizny niezbędnych do doprowadzenia pojazdu powoda do stanu sprzed zdarzenia skutkującego szkodą.

Ustaleń w sprawie dokonano głównie na podstawie opinii biegłego sądowego, z której wynika, że naprawa pojazdu powoda z użyciem części oryginalnych wyniosłaby 47.000,73 zł, natomiast z użyciem części alternatywnych 40.726,51 zł. Wobec powyższego w pierwszym rzędzie zwrócenia uwagi wymaga znaczna dysproporcja w wycenie szkody przez biegłego w stosunku do kosztorysu pozwanej, niezależnie od zastosowania części oryginalnych lub alternatywnych, a jednocześnie zbieżność tej wyceny z opinią niezależnego rzeczoznawcy wykonaną na zlecenie powoda. Opinia „powoda” stanowi oczywiście jedynie dowód z dokumentu prywatnego, jednakże obrazuje poziom dysproporcji w kalkulacji pozwanej, a jednocześnie, z racji zbieżności z opinią biegłego wskazuje na racje powoda w kwestionowaniu stanowiska pozwanej praktycznie od początku procesu likwidacji szkody. Opinia biegłego dokładnie wskazuje, jakie wady posiada kalkulacja pozwanej, tj. w szczególności obniżanie cen materiału lakierniczego, nieuwzględnienie tzw. materiałów drobnych, a przede wszystkim obniżkę cen części zamiennych (k. 96), a jednocześnie sama szczegółowo dokonuje wyceny szkody, stosownie do typu pojazdu, daty jego produkcji, kategorii, wyposażenia, itp. (k. 97 i nast.).

Opinia ta sporządzona została przez osobę o stosownej wiedzy fachowej i doświadczeniu zawodowym w kwestiach dla sprawy istotnych a wymagających wiadomości specjalnych. Jednocześnie opinia jasno odpowiada na wszystkie postawione biegłemu pytania, zatem nie można jej stawiać zarzutu niekompletności, czy niezrozumiałości. Przy opiniowaniu biegły po opisie cech pojazdu (k. 97) należycie i wszechstronnie rozważył okoliczności sprawy, z uwzględnieniem stanu pojazdu, jego wyposażenia, przebiegu, itd. (k. 97o.), po czym wykonał kalkulację naprawy (k. 100 i nast.), zakończoną prezentacją kosztów tej naprawy z użyciem części oryginalnych i alternatywnych (k. 102o. i 111). Racjonalny jest przy tym argument biegłego, że zastosowanie przy spornej naprawie części alternatywnych nie doprowadza uszkodzonego samochodu do stanu sprzed zaistnienia szkody w sposób pełny, skoro ich użycie nie odpowiada wszystkim cechom pojazdu wg stanu sprzed zdarzenia, w szczególności pod względem estetycznym (k. 94o.), co wydaje się szczególnie istotne w pojeździe tej klasy, co uszkodzony samochód powoda. Nie można przy tym zgodzić się z argumentacją pozwanej, że biegły błędnie przyjmuje zasadność naprawy pojazdu powoda z użyciem nowych części oryginalnych (zwłaszcza z uwagi na obawy, że części alternatywne wskazują na uczestnictwo w zdarzeniu drogowym), skoro ich użycie z oczywistych względów oznaczać będzie, że zamontowano je później, niż data produkcji auta, co może wskazywać na uczestnictwo samochodu w kolizji, a tym samym obala tezę biegłego, że zastosowanie części oryginalnych eliminuje ryzyko problemów z późniejszą sprzedażą pojazdu (k. 129). Wskazać należy w pierwszym rzędzie, że to ubezpieczyciel powinien dowodzić dopuszczalności użycia w celu naprawienia szkody części alternatywnych zamiast oryginalnych, skoro to on wywodzi stąd skutki prawne, nie zaś poszkodowany wykazywać konieczność użycia części oryginalnych (niemożność użycia części alternatywnych, itp.), które w pojeździe były zamontowane, a przynajmniej pozwana nie podnosiła tej kwestii i nie dowodziła tezy przeciwnej. Innymi słowy nie do zaakceptowania jest założenie, które zdaje się przyświecać twierdzeniom pozwanej, że z zasady naprawa samochodów używanych może nastąpić z użyciem części alternatywnych. Po wtóre jest oczywiste, że zamontowanie w samochodzie kilkuletnim nowych części lub akcesoriów, zwłaszcza takich, które są dobrze widoczne (szyby, reflektory, itp.), zaś ich oznaczenia umożliwiają szybką i bezbłędną weryfikację roku ich produkcji, daje wiedzę o wymianie tych części w jakiś czas po kupnie pojazdu, co może wskazywać na udział w zdarzeniu drogowym. Do ustalenia powyższego zbędna jest zresztą wiedza specjalna, a zatem i opinia biegłego, w tym opinia uzupełniająca, co skutkowało oddaleniem tego wniosku pozwanej (k. 129 i 132). Zauważyć jednak należy, iż biegły w opinii wskazał na określoną możliwość, tj. możliwość wnioskowania o uczestnictwie pojazdu w kolizji (zdarzeniu drogowym), a także ewentualny wpływ tego na sprzedaż auta w przyszłości w aspekcie ceny sprzedaży (k. 94o.). Łącząc te kwestie, tj. wzgląd na estetykę auta i ewentualność uzyskania niższej ceny sprzedaży, bez wątpienia można przyjąć, że zastosowanie części alternatywnych na pewno ma wpływ na inny stan pojazdu po dokonaniu naprawy w ten sposób (z użyciem takich części), w szczególności nie doprowadza pojazdu do stanu sprzed szkody w sposób pełny, zaś ograniczenie naprawienia szkody wyłącznie do kwestii użytkowych (stricte technicznych) przy pojazdach wyższej klasy nie ma uzasadnienia. Ponadto powód racjonalnie tłumaczy, dlaczego oczekuje części oryginalnych, w szczególności z uwagi na jakość i

kwestie gwarancji, a także z uwagi na rodzaj i wersję pojazdu (k. 85o.). Jeżeli dodać jeszcze, że błędne jest przekonanie pozwanej o stosowaniu części alternatywnych jako regule przy likwidacji szkody, zaś zasadności użycia takich części w niniejszym przypadku pozwana nie wykazała, należy przyjąć, że naprawienie szkody w samochodzie powoda powinno było nastąpić z użyciem części oryginalnych.

Sąd nie znajduje więc podstaw do kwestionowania opinii biegłego i uznaje tę opinię za dowód pewny stanowiący podstawę ustaleń w sprawie. W konsekwencji, na podstawie art.361 § 2 i art. 363 K.c. powództwo podlegało uwzględnieniu w całości (zwłaszcza, jeżeli powód dochodził mniej, aniżeli mógł to uczynić stosownie do wartości szkody ustalonej w opinii).

Powód dochodził również odsetek. Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie odpowiada. Ubezpieczyciela obowiązuje zasadniczo 30-dniowy termin na rozpatrzenie sprawy i wypłatę świadczenia, zaś pozwana 12.11.2014r. wyceniła szkodę powoda, natomiast ten w reakcji na to przedstawił jej opinię prywatną z 18.11.2014r., która z racji zbieżności z opinią biegłego wskazywała na słuszność stanowiska powoda. Od tej daty zatem należy liczyć 30-dniowy termin załatwienia sprawy i wypłaty świadczenia przez ubezpieczyciela. Sąd zasądził więc od strony pozwanej na rzecz powoda odsetki co do zasądzonej kwoty od dnia 18.12.2014r. z uwzględnieniem wprowadzenia z dniem 01.01.2016r. kategorii odsetek za opóźnienie. Roszczenie odsetkowe dalej idące, tj. za okres wcześniejszy, w szczególności od dnia następnego po zgłoszeniu szkody, jako niezasadne, podlegało oddaleniu (pkt II).

Sąd orzekł o kosztach postępowania (pkt III) na podstawie art. 98 k.p.c. stosownie do wyniku sporu. Pozwana zwróci zatem powodowi, jako wygrywającemu sprawę w zasadzie w całości, uiszczono koszty sądowe (1394 zł), koszty zastępstwa procesowego (2400 zł) i koszty opłaty skarbowej od złożenia pełnomocnictwa (17 zł), a także część zaliczki na koszty opinii biegłego (735,31 zł) – łącznie 4.546,31 zł.

Dalej idące żądanie kosztowe, w szczególności w zakresie podwyższonej stawki wynagrodzenia pełnomocnika powoda (k. 146), nie znajduje uzasadnienia, albowiem sprawa niniejsza jest typowa, zatem nie wymaga zwiększonego nakładu pracy.